

34 וה"שלהבת עולה" היא – "מאלי": זה נעשה
35 הטבע והמציאות שלו שמאיר מעצמו.

36 ובנוסף ע"ז צריכים להיות כל התנאים בכדי
37 שהנר יהי כלי מוכשר להיות נר דולק מאליו, ע"ז
38 שיש לו פתילה ושמן שמוכן ("בטל") לקבל את
39 האור [כמבואר בפרטיות במשנה וגמרא בפרק
40 והסוגיא ד"במה מדליקין ובמה אין מדליקין"³⁹],
41 ועד"ז בעבודת השם – הכשרת וביטול האדם
42 שיוכל לקבל ולהכיל את האור ד"נר מצוה ותורה
43 אור", באופן שהוא נעשה "שלהבת.. מאלי"⁴⁰,
44 בוערת, ובאופן של עלי⁴⁰.

45 ד. ועבודה זו – באופן ד"שלהבת עולה מאלי"⁴¹
46 – צריכה להיות הן בנוגע לעצמו, הן בנוגע
47 לעבודה עם אחרים, והן בנוגע לעבודה בעולם
48 (כדלקמן ס"ה).

49 בנוגע לעבודת עצמו:
50 הגם שעבודת היהודי ב"נר מצוה ותורה אור"
51 מתחילה ובאה בכחו של הקב"ה ובכח ב'
52 השותפים בהולדתו הוריו (ומחנכיו) – ה"ז צריך
53 לחדור בו לגמרי, באופן שיהי "שלהבת עולה
54 מאלי".

55 וכפי שהוא ב"תורה אור": לאחר שבתחלת
56 לימוד התורה מקבל יהודי מהתורה ומהמלמדו
57 הרב שלומד עמו תורה – ה"ה צריך אח"כ להתייגע
58 בהבנת התורה בהבנה והשגה שלו עצמו, עד שזה
59 יחקק בזכרונו ובשכלו, ועד לאופן כזה שהתורה
60 מתאחדת עמו (ואין הוא צריך עוד לרבו), עד
61 ש"נקראת על שמו"⁴¹ כיון ש"תורה דיג' היא"⁴²

קעו), שטבע העלי' שבאור הוא לא (כדבר נוסף עליו) מפני
שמוגיש את מעלת מקורו, אלא מפני ביטולו והעדר מציאותו
(וראה לקו"ש ח"ו ע' 112). ועפ"ז מובן מ"ש בהערה 40 (ולקמן
בפנים), ש"עולה מאלי" הוא העלי' למעלה מטבעו.

39 שבת כ, ב ואילך. – ובגמ' שם כא, א (וכן ברמב"ם
שבהערה 24): "פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן
במקדש.. שתהא שלהבת עולה מאלי' ולא שתהא עולה על ידי
דבר אחר".

40 והגם שענין העלי' מורה שהוא עולה ויוצא מציאותו
הקודמת, ובמילא אין זה, לכאורה, ענין של "מאלי" (מציאותו
עצמה) – הרי אמיתית מציאותו ("מאלי") של יהודי היא – שהוא
"עולה" תמיד (מפני ביטולו להקב"ה). וראה ד"ה בהעלותך
תשכ"ט קונטרס ט"ו סיון שנה זו) ס"ט.

41 ע"ז יט, א.

42 קידושין לב, ריש ע"ב (וראה בפרש"י שם).

1 ו"הדליק" את ה"נר ה' נשמת אדם", והורידה
2 למטה, וכמו"כ מקבל יהודי כחות מאהרן הכהן
3 (רועה ישראל) שמדליק את "נר ה'" למטה, וגם
4 כחות מהוריו ומחנכיו, ומאנשים אחרים סביבו
5 (ובלשון הכתוב³³ – "איש את רעהו יעזורו ולאחיו
6 יאמר חזק") – אעפ"כ, שלימות ואמיתית העבודה
7 היא בכך, ש(לאחרי שהיא "מודלקת" ע"י
8 אחרים) הוא נעשה "שלהבת עולה מאלי", ז.א.
9 שה"נר מצוה ותורה אור" חודר בו כל כך, עד
10 שהוא בעצמו מאיר – מציאותו (כנשמה בגוף) –
11 בעצמה ("מאלי"), כך שלא צריך לפעולת
12 המשפיע ("מדליק הנר"), בהיותו "שלהבת עולה
13 מאלי".

14 ג. ובפרטיות לשון רש"י – "שלהבת עולה
15 מאלי":

16 "שלהבת": לפני שהנר דולק ישנו נר, כלי, שמן
17 ופתילה³⁴, אבל אין זה מאיר. עבודתו של יהודי
18 היא שהוא מדליק את הנר באופן שנעשה שלהבת,
19 נר מאיר, שזוהר ומאיר את הסביבה. ולא רק נר
20 קטן, אלא שלהבת.

21 "עולה": עבודתו להאיר כ"שלהבת" ב"נר מצוה
22 ותורה אור" צריכה להיות באופן, שאין הוא נשאר
23 לעמוד במקום אחד, אלא הארתו היא מתוך תנועה
24 מתמדת של הליכה ועלי' ("מעלין בקודש"³⁵):
25 נוסף על כך שישנה אצלו המעלה של הליכה בכלל
26 (שהיא למעלה מעמידה (אפילו מעמידה בתוקף)),
27 ובלשון ההפטורה³⁶: "מהלכים בין העומדים"³⁷,
28 הליכתו היא באופן ד"עולה": יכולה להיות הליכה
29 שהיא באורך וברוחב, ז.א. הליכה באותו "שטח"
30 וסוג עבודה, אלא שהיא באופן היתפשטות לאורך
31 ורוחב; הפירוש ד"עולה" הוא, שהוא עולה מעל
32 השטח והדרגא שבה הי' עד אז [וכפי שהוא
33 בשלהבת בפשטות³⁸] – סוג עבודה נעלה יותר.

33 ישע"י מא, ו.

34 ראה לקו"ת פרשתנו לג, ג.

35 ברכות כח, א. וש"נ.

36 זכר"ג, ג, ז.

37 ראה תו"א ס"פ וישב (ל, סע"א ואילך). לקו"ת שלח לח,
ד. שה"ש כ, ב. ובכ"מ.

38 ראה תניא רפ"ט, בביאור הכתוב "נר ה' נשמת אדם",
שישראל הקרוים אדם נשמתם היא למשל כאור הנר שמתנענע
תמיד למעלה בטבעו ["מאלי"] מפני שאור האש חפץ בטבע
ליפרד מהפתילה ולידבק בשרשו למעלה ביסוד האש הכללי
שתחת גלגל הירח כו". וראה ד"ה כבוד מלכותך תרס"א (ע')